

значення потреб населення громади чи держави в цілому. Так, законодавством прямо заборонена можливість проведення громадських слухань з питань відчуження земельних ділянок для суспільних потреб [6], а також не врегульована можливість використання таких інститутів як соціологічне опитування, місцеві чи загальнодержавні референдуми, загальні збори жителів, місцеві ініціативи, тощо [7].

Література

1. Маркс К. К критике политической экономии / К. Маркс, Ф. Энгельс. — М. : Политиздат, 1959. — Т. 3. — 250 с.
2. Pigou A. Economic of Welfare. London: Macmillan, 1920.
3. Samuelson P. The pure theory of public expenditure // Journal of Political Economy. 1954. 56. 496-505.
4. Kaldor N. Welfare Propositions in economics and interpersonal comparisons of utility // Economic Journal. 1939. 49. 449-552; Hicks J. The foundations of welfare economics // Economic Journal. 1939. 49. 696-712.
5. Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності. Закон України від 17 листопада 2009 року // Відомості Верховної Ради України. — 2010. — № 1. — Ст.2
6. Про регулювання містобудівної діяльності. Закон України від 17 лютого 2011 року // Відомості Верховної Ради України. — 2011. — № 34. — Ст. 343.
7. Наконечний А. Б. Участь громади у прийнятті рішень щодо відчуження земельних ділянок для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності // Сучасна цивілістика : Тези наук. робіт учасників 8-ої Міжнар. цивіліст. наук. конф. студ., аспірантів та мол. вчених (Одеса, 30 березня 2013 р.) . — 2013 . — 635 с.

Гінцер С. В.,
студент,

Національний університет «Одеська юридична академія»

РОЗВИТОК СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ГОСПОДАРСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Криза — це стан економічної системи, який може бути викликаний численними зовнішніми і внутрішніми чинниками та ризиками.

Серед чинників, що спричиняють кризові явища у зовнішньому середовищі економічної системи та не залежать від неї, відзна-

чають такі [2]: негативну соціально-економічну ситуацію в країні, неефективність податкової та законодавчої систем, зниження рівня доходів населення, скорочення ємкості ринку, зниження рівня попиту та підвищення конкуренції, нестабільність валютного ринку, стихійні лиха та негативні демографічні показники. Аналізуючи можливі кризові явища суб'єктів господарювання України, можна сказати, що сьогодні вони здебільшого є проявом зовнішнього негативного впливу.

Кризи є неминучими. Однак катастрофічних та (або) передчасних криз можна запобігати в наслідок реалізації економіко-правових заходів, які мають передбачатися у межах антикризових стратегій. Такі стратегії мають розроблятися на різних рівнях функціонування економічної системи держави та бути взаємопов'язаними.

Антикризова стратегія визначає основні немонетарні та монетарні цілі змін, що плануються в економічній системі, а також загальні механізми досягнення зазначених цілей (концепція антикризової діяльності) [1]. Антикризовий менеджмент, формулюючи цільові орієнтири та розробляючи антикризову стратегію, значною мірою повинен враховувати вимоги законодавства про банкрутство, яке визначає механізми фінансової санації та банкрутства суб'єктів господарювання.

Розробляючи антикризову стратегію суб'єкта господарювання слід врахувати такі моменти:

- визначення доцільності використання режиму антикризового управління у досудовому порядку чи реалізації антикризових заходів у рамках провадження справи про банкрутство;
- дослідження дієвості санації за збереження існуючої організаційно-правової форми чи на основі реорганізації економічної системи.

В процесі реалізації антикризових заходів можливим є заострення конфлікту інтересів економічних суб'єктів. Тому надзвичайно важливе значення має контроль, який має бути внутрішнім та зовнішнім.

Необхідність зовнішнього контролю за ефективністю антикризових заходів виникає у кредиторів, інвесторів, контрольних органів відповідно до законодавства та інших інституцій. Залежно від конкретних завдань зовнішнього контролю він може здій-

снюватися зовнішніми чи внутрішніми аудиторами, працівниками контрольних органів, банківськими працівниками [1,2].

Внутрішній контроль, як фаза антикризового управління, передбачає здійснення комплексу заходів, серед яких важливим є контроль за дотриманням установлених стандартів, нормативів, законодавчих норм.

Література

1. Коротков Э. М. Антикризисное управление: Учебник / Э.М. Коротков. — М.: ИНФРА-М, 2005. — 378 с.
2. Чалдаева Л. А. Антикризисное управление как инструмент финансовой стабилизации предприятия / Л. А. Чалдаева // Экономический анализ: теория и практика. — 2009. — № 10 (139). — С. 2—5.

Саркісян С. П.,

студент,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПОСИЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЕКОНОМІЧНИХ СУБ'ЄКТІВ ЗАДЛЯ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах активного формування та розвитку бізнес-структур, що здійснюють різні види господарської діяльності в Україні особливо важливого значення набуває чітке визначення прав, обов'язків та відповідальності підприємців. Основним мотивом підприємницької діяльності є отримання максимального прибутку, що пов'язано з потенційною небезпекою порушення чинного законодавства. Все це потребує законодавчого встановлення правової відповідальності підприємців за протиправні дії. Існує необхідність розробки законодавчих актів, а також регулятивних змін у сферах соціально-економічного та організаційного розвитку господарської діяльності з боку держави задля попередження господарських злочинів.

Накладання санкцій на бізнес-структури у разі різних видів правопорушень, що є підставою для виникнення відповідальності, сприяє головним чином дотриманню інтересів тих, перед ким відповідають підприємства, а саме держава, споживачі (клієнти), контрагенти, працівники. Одночасно повинні враховуватися інтереси самих підприємців: їх дії щодо скоєння правопорушень, в разі